

Posudek na diplomovou práci Kataríny Kukanové
Znárodnění v Československu a ve Francii v letech 1945-1948

Předkládaná diplomová práce již na první pohled zaujme svým rozsahem, neboť jí tvoří 126 stran vlastního textu a patnáct příloh. Nicméně tento rozsah je odůvodněn zejména tím, že se jedná o téma, které ve vztahu k analýze znárodnění ve Francii dosud nebylo v takovém rozsahu v českém ani slovenském právním a historickém prostředí zpracováno. Jedná se o původní práci, založenou nejen na studiu literatury, ale i archivních materiálů.

Co se týče struktury práce, tak jednou z mála výtek je možno adresovat části I., kapitole I práce, která přeci jen vývoj pojmu znárodnění či socializace zjednodušuje a některé relevantní souvislosti (například proměna konceptu socializace v rámci německé a rakouské sociální demokracie, u Labour party či v programu českých politických stran nemarxistického založení) se v ní neobjevují. Také znárodnění provedené po bolševické revoluci v Rusku je popsáno jen zběžně (např. bez poukázání na proměnu konceptu v době NEPu) a bez využití některých starších i nových zpracování. Důvodem je jistě rozsah kapitoly, ale za úvahu tak stojí samo zařazení tak rozsáhlých úvah do úvodu právě k diplomové práci.

Co se týče vlastního jádra práce, pak je třeba vyzvednout jak rozbor politických a ekonomických souvislostí znárodnění ve Francii a v Československu, tak i rozbor příslušných právních norem. Stejně tak bych rád vyzvedl, že autorka nezůstává jen u popisu a rozboru, ale snaží se i o teoretické úvahy o pojmech znárodnění, vyvlastnění a konfiskace. Zejména pasáže věnované francouzské právní úpravě jsou velmi cenné. Přílohy práce pak jsou zcela integrální součástí práce, neboť umožňují odkazy na příslušnou právní úpravu a nezatěžují text. Opět se jedná o část práce, která posunuje úroveň poznání fenoménů poválečného znárodnění v českém prostředí.

Práce je zakončena srovnávací pasáží, která dochází k řadě zajímavých a podnětných závěrů, nicméně mohla by být ještě propracovanější a rozsáhlejší.

Přes malé dílčí výhrady, které jsou míněny spíše pro vylepšení této kvalitní práce, je nutno konstatovat, že práce splňuje a v řadě ohledů překračuje standardy kladené na tento typ prací a je možno ji doporučit obhajobě.

Tu navrhuji zaměřit právě na srovnávací aspekty.

V Praze dne 15. dubna 2010

Prof. JUDr. Jan Kuklík, DrSc.